

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta)

2015. gada 24. septembrī*

Valsts atbalsts — Apraides sabiedriskie pakalpojumi — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu — Atbalsts, ko īstenojušas Dānijas iestādes Dānijas sabiedrisko pakalpojumu raidorganizācijas TV2/Danmark labā — Publisks finansējums, ko piešķir, lai kompensētu ar sabiedrisko pakalpojumu saistību izpildi saistītās izmaksas — Atbalsta saderība — Spriedums lietā Altmark

Lieta T-125/12

Viasat Broadcasting UK Ltd, Vestdreitona [*West Drayton*] (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *S. Kalsmose-Hjelmborg* un *M. Honoré*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *L. Flynn* un *B. Stromsky*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Dānijas Karaliste, ko sākotnēji pārstāvēja *C. Vang* un *V. Pasternak Jørgensen*, pārstāvji, vēlāk – *V. Pasternak Jørgensen*, kurai palīdz *K. Lundgaard Hansen*, advokāts, un visbeidzot – *C. Thorning*, pārstāvis, kam palīdz *K. Lundgaard Hansen* un *R. Holgaard*, advokāts,

un

TV2/Danmark A/S, Odense [*Odense*] (Dānija) ko pārstāv *O. Koktvedgaard*, advokāts,

personas, kas iestājušās lietā,

par prasību daļēji atcelt Komisijas 2011. gada 20. aprīļa Lēmumu 2011/839/ES par Dānijas īstenotajiem pasākumiem (C 2/03) attiecībā uz *TV2/Danmark* (OV L 340, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *D. Gracijs* [*D. Gratsias*] (referents), tiesneši *N. Dž. Forvuds* [*N. J. Forwood*] un *K. Vetērs* [*C. Wetter*],

sekretārs *L. Gžegorčiks* [*L. Grzegorzcyk*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 15. janvāra tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – angļu.

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture un faktiskie apstākļi

- 1 Šī prasība ir par lūgumu daļēji atcelt Komisijas 2011. gada 20. aprīļa Lēmumu 2011/839/ES par Dānijas īstenotajiem pasākumiem (C 2/03) attiecībā uz *TV2/Danmark* (OV L 340, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), ciktāl tajā ir konstatēts, ka minētie pasākumi, pat būdami valsts atbalsts, tomēr ir saderīgi ar iekšējo tirgu LESD 106. panta 2. punkta izpratnē. To ir cēlušī *Viasat Broadcasting UK Ltd* (turpmāk tekstā – “prasītāja” vai “*Viasat*”), kas ir apraides komercsabiedrība, kura darbojas Dānijas tirgū un ir tieša konkurente Dānijas valsts apraides sabiedrībai *TV2/Danmark A/S* (turpmāk tekstā – “*TV2 A/S*”).
- 2 *TV2 A/S* tika izveidota, lai no 2003. gada 1. janvāra grāmatvedības un nodokļu jautājumos aizstātu valsts neatkarīgo uzņēmumu *TV2/Danmark* (turpmāk tekstā – “*TV2*”), kas tika izveidots 1986. gadā ar 1986. gada 4. jūnija *Lov n° 335 om ændring af Lov om radio-og fjernsynsvirksomhed* (Likums par grozījumiem Likumā par apraides pakalpojumiem). *TV2 A/S*, tāpat kā tās priekštece *TV2*, ir otrā sabiedriskās televīzijas raidstacija Dānijā, kur pirmā ir *Danmarks Radio* (turpmāk tekstā – “*DR*”).
- 3 *TV2 A/S* tāpat kā iepriekš *TV2* ir uzticēts sabiedriskā pakalpojuma uzdevums, kas ir veidot un pārraidīt valsts mēroga un reģionālās televīzijas programmas. Šī apraide var notikt, izmantojot radioiekārtas, satelītu vai kabeļu sistēmas. Noteikumus attiecībā uz *TV2 A/S* un *TV2* sabiedrisko pakalpojumu saistībām nosaka Dānijas kultūras ministrs.
- 4 Papildus sabiedriskajām raidorganizācijām Dānijas televīzijas tirgū ir arī komerciālas raidorganizācijas. It īpaši runa ir, pirmkārt, par prasītāju un, otrkārt, par sabiedrību kopumu, kas sastāv no *SBS TV A/S* un *SBS Danish Television Ltd* (turpmāk tekstā – “*SBS*”).
- 5 *TV2* tika izveidota, izmantojot valsts aizdevumu ar procentiem, un tās darbībai, tāpat kā *DR* gadījumā, bija jātiek finansētai, izmantojot peļņu no licenču maksas, ko maksā visi Dānijas televīzijas skatītāji. Dānijas likumdevējs tomēr nolēma, ka, atšķirībā no *DR*, *TV2* būšot iespēja izmantot arī peļņu no darbības reklāmas jomā.
- 6 Pamatojoties uz sabiedrības *SBS Broadcasting SA/Tv Danmark*, kas ir vēl viena komerciāla raidorganizācija Dānijas tirgū, 2000. gada 5. aprīlī iesniegto sūdzību, Eiropas Kopienu Komisijas 2004. gada 19. maija Lēmumā 2006/217/EK par Dānijas īstenotajiem pasākumiem attiecībā uz [*TV2*] (OV 2006, L 85, 1. lpp., labojums OV 2006, L 368, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “*TV2 I* lēmums”) tika veikta *TV2* finansēšanas sistēmas pārbaude. Šis lēmums attiecās uz laika posmu no 1995. līdz 2002. gadam un uz turpmāk uzskaitītajiem pasākumiem: ieņēmumi no licenču maksas; *ad hoc* piešķirto summu pārskaitījumi no fondiem, kuriem ir uzticēta *TV2* finansēšana (*Fonds TV2* un *Radiofonden*); atbrīvojums no uzņēmumu ienākuma nodokļa; atbrīvojums no *TV2* dibināšanas kapitāla aizņēmuma procentu likmēm un daļu iemaksām; valsts garantija aizņēmumam uzņēmuma darbības nodrošināšanai, kā arī izdevīgi nosacījumi licenču maksas maksāšanai, ko *TV2* maksā par valsts raidītāja frekvences izmantošanu (turpmāk tekstā visi kopā – “attiecīgie pasākumi”). Visbeidzot Komisijas veiktā izmeklēšana attiecās arī uz *TV2* piešķirtajām tiesībām pārraidīt vietējo frekvenču tīklā un visu kopīgo antenu iekārtu īpašnieku pienākumu raidīt *TV2* sabiedrisko pakalpojumu televīzijas programmas, izmantojot savas iekārtas.
- 7 Pārbaudījusi attiecīgos pasākumus, Komisija nolēma, ka tie ir valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta (šobrīd – LESD 107. panta 1. punkts) izpratnē. Šis secinājums bija balstīts uz vērtējumu, saskaņā ar kuru *TV2* finansēšanas sistēma, kuras mērķis bija kompensēt tās sabiedrisko pakalpojumu izmaksas,

nebija atbilstoša otrajam un ceturtajam no četriem nosacījumiem, ko Tiesa bija ieviesusi ar savu 2003. gada 24. jūlija spriedumu *Altmark Trans* un *Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Krājums; turpmāk tekstā – “spriedums *Altmark*” un, runājot par iepriekš minētajiem nosacījumiem, turpmāk tekstā – “*Altmark* nosacījumi”, EU:C:2003:415).

- 8 Komisija turklāt nolēma, ka atbalsts, ko Dānijas Karaliste piešķīra *TV2* no 1995. līdz 2002. gadam licenču maksas un citu *TV2 I* lēmumā aprakstīto pasākumu veidā, bija saderīgs ar iekšējo tirgu atbilstoši EKL 86. panta 2. punktam (šobrīd – LESD 106. panta 2. punkts), izņemot summu 628,2 miljonu Dānijas kronu (DKK) apmērā, kuru tā atzina par pārmērīgu kompensāciju (*TV2 I* lēmuma preambulas 163. apsvērums un lēmuma 1. pants). Tā līdz ar to uzdeva Dānijas Karalistei atgūt no *TV2 A/S*, kas pa to laiku bija aizstājusi *TV2* (skat. iepriekš 2. punktu), šo summu kopā ar procentiem (*TV2 I* lēmuma 2. pants).
- 9 Tā kā *TV2 I* lēmuma 2. pantā paredzētā atbalsta atgūšana padarīja *TV2 A/S* maksātnešpējīgu, Dānijas Karaliste ar 2004. gada 23. jūlija vēstuli paziņoja Komisijai par šīs sabiedrības rekapitalizācijas projektu. Šajā projektā, ciktāl tas attiecas uz valsts finansētiem pasākumiem, bija paredzēts, pirmkārt, kapitāla ieguldījums DKK 440 miljonu apmērā un, otrkārt, valsts aizdevuma DKK 394 miljonu apmērā pārvēršana par kapitālu. Ar savu 2004. gada 6. oktobra Lēmumu C(2004) 3632, galīgā redakcija, lietā par valsts atbalstu N 313/2004 par [*TV 2 A/S*] rekapitalizāciju (OV 2005, C 172, 3. lpp.; turpmāk tekstā – “rekapitalizācijas lēmums”) Komisija secināja, ka abi *TV2 A/S* labā paredzētie pasākumi bija “vajadzīgi, lai atjaunotu kapitālu, kurš *TV2 [A/S]* pēc tās pārveidošanas par akciju sabiedrību [bija] vajadzīgs, lai izpildītu savu sabiedriskā pakalpojuma uzdevumu” (rekapitalizācijas lēmuma preambulas 53. apsvērums). Līdz ar to Komisija nolēma, ka visi valsts atbalsta elementi, kas varētu būt saistīti ar paredzēto *TV2 A/S* rekapitalizāciju, ir saderīgi ar iekšējo tirgu atbilstoši EKL 86. panta 2. punktam (rekapitalizācijas lēmuma preambulas 55. apsvērums).
- 10 Par *TV2 I* lēmumu ir celtas četras prasības atcelt tiesību aktu, ko cēla, pirmkārt, *TV2 A/S* (lieta T-309/04) un Dānijas Karaliste (lieta T-317/04) un, otrkārt, *TV2 A/S* konkurentes, proti, prasītāja (lieta T-329/04) un *SBS* (lieta T-336/04).
- 11 Ar 2008. gada 22. oktobra spriedumu *TV2/Danmark* u.c./Komisija (T-309/04, T-317/04, T-329/04 un T-336/04, Krājums; turpmāk tekstā – “spriedums *TV2 I*”, EU:T:2008:457) Vispārējā tiesa atcēla *TV2 I* lēmumu. Savā spriedumā Vispārējā tiesa pauda nostāju, ka Komisija bija pamatoti atzinusi, ka *TV2* uzticētais sabiedriskā pakalpojuma uzdevums bija atbilstošs apraides pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi definīcijai (spriedums *TV2 I*, minēts iepriekš, EU:T:2008:457, 124. punkts). Tomēr tā konstatēja arī vairāku pretlikumību esamību *TV2 I* lēmumā, kas galu galā izraisīja tā atcelšanu.
- 12 Tādējādi, pirmkārt, pārbaudot, vai *TV2 I* lēmumā paredzētajos pasākumos tika izmantoti valsts līdzekļi, Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisija nebija pamatojusi savu lēmumu attiecībā uz 1995. un 1996. gada ieņēmumu no reklāmas *de facto* uzskatīšanu par valsts līdzekļiem (spriedums *TV2 I*, minēts 11. punktā, EU:T:2008:457, 160.–167. punkts). Otrkārt, Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisijas veiktā pārbaude par atbilstību otrajam un ceturtajam *Altmark* nosacījumam nebija pamatota ar nopietnu analīzi par konkrētajiem juridiskajiem un ekonomiskajiem nosacījumiem, balstoties uz kuriem tika noteikts, kāda summa no licenču maksas tiks nodota *TV2*. Līdz ar to *TV2 I* lēmumā attiecībā uz šo jautājumu trūkst pamatojuma (spriedums *TV2 I*, minēts 11. punktā, EU:T:2008:457, 224.–233. punkts). Treškārt, Vispārējā tiesa konstatēja, ka Komisijas secinājumos, kas attiecas uz atbalsta saderīguma vērtējumu EKL 86. panta 2. punkta izpratnē, it īpaši, attiecībā uz pārmērīgas kompensācijas esamību, arī bija pieļauta pamatojuma neesamība. Vispārējās tiesas ieskatā šī pamatojuma neesamība bija izskaidrojama ar to, ka izmeklēšanas laika posmā netika veikta nopietna pārbaude par konkrētajiem juridiskajiem un ekonomiskajiem nosacījumiem, balstoties uz kuriem tika noteikts, kāda summa no licenču maksas pienākas *TV2* (spriedums *TV2 I*, minēts 11. punktā, EU:T:2008:457, 192. un 197.–203. punkts).

- 13 Par rekapitalizācijas lēmumu tika celtas divas prasības atcelt tiesību aktu, ko cēla SBS un prasītāja. Ar diviem rīkojumiem, kas tika izdoti 2009. gada 24. septembrī, Vispārējā tiesa konstatēja, ka, ņemot vērā TV2 I lēmuma atcelšanu un to, ka starp pienākumu atgūt no šī lēmuma izrietošo atbalstu un rekapitalizācijas lēmumā paredzētajiem pasākumiem pastāv cieša saistība, iepriekš minētās lietas vairs nav jāizskata (rīkojumi, 2009. gada 24. septembris, SBS TV un SBS Danish Television/Komisija, T-12/05, EU:T:2009:357, un Viasat Broadcasting UK/Komisija, T-16/05, EU:T:2009:358).
- 14 Pēc TV2 I lēmuma atcelšanas Komisija no jauna izvērtēja attiecīgos pasākumus. Šajā gadījumā tā konsultējās ar Dānijas Karalisti un TV2 A/S un turklāt saņēma apsvērumus no trešajām personām.
- 15 Komisija sniedza savas no jauna veiktās attiecīgo pasākumu pārbaudes rezultātus apstrīdētajā lēmumā, par kuru ir celta šī prasība, kā arī prasība, ko cēla TV2 A/S (lieta T-674/11, TV2/Danmark/Komisija), par kuru Vispārējā tiesa ir lēmusi šodien taisītā spriedumā.
- 16 Apstrīdētais lēmums ir par pasākumiem, kas tika īstenoti attiecībā uz TV2 laikā no 1995.–2002. gadam. Tomēr Komisija savā analizē ir ņēmusi vērā arī 2004. gadā īstenotos rekapitalizācijas pasākumus, kas notika pēc TV2 I lēmuma pieņemšanas.
- 17 Apstrīdētajā lēmumā Komisija saglabāja savu nostāju jautājumā par TV2 labā veikto attiecīgo pasākumu kvalificēšanu par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē (apstrīdētā lēmuma preambulas 153. apsvērums). Sākotnēji tā uzskatīja, ka 1995. un 1996. gada ieņēmumi no reklāmas bija valsts līdzekļi (apstrīdētā lēmuma preambulas 90. apsvērums) un vēlāk, pārbaudot to, vai ir pastāvējusi selektīva priekšrocība, tā secināja, ka attiecīgie pasākumi nebija atbilstoši otrajam un ceturtajam Altmark nosacījumam (apstrīdētā lēmuma preambulas 153. apsvērums). Savukārt, lai gan TV2 I lēmumā tā bija lēmusi, ka DKK 628,2 miljonu summa bija pārmērīga kompensācija, kas nav saderīga ar EKL 86. panta 2. punktu, apstrīdētajā lēmumā Komisija uzskatīja, ka šī summa bija TV2 A/S pašas līdzekļiem piederīgs uzkrājums (apstrīdētā lēmuma preambulas 233. apsvērums). Apstrīdētā lēmuma rezolutīvajā daļā tā līdz ar to noteica:
- “1. pants
- Pasākumi, ko Dānija īstenoja par labu [TV2] laikposmā no 1995. līdz 2002. gadam licenču maksas līdzekļu un citu pasākumu veidā, kuri aplūkoti šajā lēmumā, ir saderīgi ar iekšējo tirgu [LESD] 106. panta 2. punkta izpratnē.”
- 18 Visbeidzot ir jānorāda, ka Dānijas Karaliste īstenoja pasākumus, kuru mērķis bija glābt un pārstrukturēt TV2 A/S. Tādējādi, pirmkārt, 2008. gada 16. jūnijā tā paziņoja par glābšanas atbalsta projektu, kas bija iecerēts kredītlīnijas veidā TV2 A/S labā. Komisija atļāva šo atbalstu savā 2008. gada 4. augusta Lēmumā C(2008) 4224, galīgā redakcija, lietā Nr. 287/2008 par glābšanas atbalstu, kas piešķirts TV2 A/S (OV 2009, C 9, 1. lpp.). Par Komisijas lēmumu tika celta prasība, ko cēla Viasat. Ar 2012. gada 22. marta rīkojumu Vispārējā tiesa, konstatējot, ka ar attiecīgo lēmumu apstiprinātais atbalsts ir ticis pilnībā atmaksāts, nolēma, ka prasība ir zaudējusi priekšmetu un ka lieta vairs nav jāizskata (rīkojums, 2012. gada 22. marts, Viasat Broadcasting UK/Komisija, T-114/09, EU:T:2012:144).
- 19 Otrkārt, 2009. gada 4. februārī Dānijas Karaliste paziņoja Komisijai par TV2 A/S pārstrukturēšanas plānu. Savā 2011. gada 20. aprīļa Lēmumā 2012/109/ES par valsts atbalstu C 19/09 (ex N 64/09), ko Dānija paredz TV2 A/S pārstrukturēšanai (OV 2012, L 50, 21. lpp.), Komisija uzskatīja, ka šis pārstrukturācijas plāns bija saderīgs ar iekšējo tirgu LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē, ar atsevišķiem nosacījumiem, no kuriem viens ir aizliegums nodot minētajā plānā paredzētos atbalsta līdzekļus, ar pamatojumu, ka atbalsta saņēmējas sabiedrības situācija ir uzlabojusies. Par šo lēmumu tika celta prasība atcelt tiesību aktu, ko cēla Viasat. Tā kā Viasat atteicās no savas prasības, lieta tika izslēgta no Vispārējās tiesas reģistra ar 2012. gada 10. decembra rīkojumu lietā Viasat Broadcasting UK/Komisija (T-210/12, EU:T:2012:660).

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 20 Prasītāja cēla šo prasību ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2012. gada 14. martā.
- 21 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 12. jūnijā, Dānijas Karaliste lūdza atļauju iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 22 Ar dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2012. gada 29. jūnijā, *TV2 A/S* lūdza atļauju iestāties šajā lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 23 Ar 2012. gada 12. septembra rīkojumu Vispārējās tiesas trešās palātas priekšsēdētājs šos lūgumus apmierināja.
- 24 *TV2 A/S* 2012. gada 30. novembrī iesniedza iestāšanās rakstu. Tajā pašā dienā iestāšanās rakstu iesniedza Dānijas Karaliste.
- 25 Prasītāja savus rakstveida apsvērumus par iestāšanās rakstiem iesniedza 2013. gada 19. martā. Komisija rakstveida apsvērumus par iestāšanās rakstiem neiesniedza.
- 26 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tika iecelts par astotās palātas priekšsēdētāju, kurai līdz ar to tika nodota šīs lietas izskatīšana.
- 27 Pamatojoties uz tiesneša referenta ziņojumu, Vispārējā tiesa (astotā palāta) nolēma uzsākt mutvārdu procesu.
- 28 Tā kā viens no palātas locekļiem nevarēja piedalīties lietas izskatīšanā, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, piemērojot Vispārējās tiesas 1991. gada 2. maija Reglamenta 32. panta 3. punktu, lai papildinātu palātu, norīkoja citu tiesnesi.
- 29 Tika uzklauti lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un viņu atbildes uz jautājumiem, ko Vispārējā tiesa uzdeva 2015. gada 15. janvāra tiesas sēdē. Tiesas sēdes laikā, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu, lietas dalībnieki pauda savu nostāju attiecībā uz jautājumu par iespējamo strīda priekšmeta izzušanu šajā lietā gadījumā, ja, pamatojoties uz prasību, kas celta lietā T-674/11 *TV2/Danmark* /Komisija, tiktu atcelts apstrīdētais lēmums.
- 30 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 31 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt kā nepamatotu;
  - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 32 Dānijas Karaliste un *TV2 A/S* lūdz Vispārējo tiesu prasību noraidīt.

Juridiskais pamatojums

Par pieņemamību

- 33 Tā kā prasītāja nav apstrīdētā lēmuma adresāte, ir jāizvērtē, vai tai ir tiesības celt šo prasību.
- 34 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru personas, kas nav lēmuma adresāti, var apgalvot, ka tās ir skartas individuāli, tikai tad, ja šis lēmums tās ietekmē šīm personām raksturīgu īpašu pazīmju dēļ vai tādu apstākļu dēļ, kas šīs personas raksturo kā atšķirīgas no visām citām personām, un tādēļ tās individuāli nošķir tieši tāpat kā lēmuma adresātus (spriedumi, 1963. gada 15. jūlijs, *Plaumann/Komisija*, 25/62, Krājums, EU:C:1963:17, un 2008. gada 22. decembris, *British Aggregates/Komisija*, C-487/06 P, Krājums, EU:C:2008:757, 26. punkts). Valsts atbalsta jomā judikatūrā tiek atzīts īpašs statuss sprieduma *Plaumann/Komisija*, minēts iepriekš (EU:C:1963:17), izpratnē, tostarp prasītājam, kura stāvokli tirgū ir būtiski ietekmējis atbalsts, kas ir attiecīgā lēmuma priekšmets (spriedums, *British Aggregates/Komisija*, minēts iepriekš, EU:C:2008:757, 30. punkts).
- 35 Šajā gadījumā apstrīdētais lēmums ir par pasākumiem, kas laikā no 1995. gada līdz 2002. gadam praktiski veidoja visu TV2 finansējumu. Tomēr no lietas materiāliem izriet, ka TV2 bija Dānijas televīzijas reklāmas tirgus un Dānijas vairumtirdzniecības tirgus, kurā raidorganizācijas piedāvā savus kanālus izplatītājiem, lielākā dalībiece un prasītājas galvenais tiešais konkurents. Tādējādi ir jāuzskata, ka šajā gadījumā prasītājas pozīcija tirgū tiek būtiski ietekmēta ar atbalstu, kas ir apstrīdētā lēmuma priekšmets, iepriekš 34. punktā minētās judikatūras izpratnē.
- 36 Saistībā ar iepriekš minēto, kā arī to, ka apstrīdētais lēmums ir par valsts atbalstu, kas jau ir izmaksāts un atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu, ir jāuzskata, ka prasība ir pieņemama.

Par lietas būtību

- 37 Ar šo prasību prasītāja apstrīd apstrīdētajā lēmumā pausto secinājumu, saskaņā ar kuru valsts atbalsts, kas tika piešķirts TV2, bija saderīgs ar iekšējo tirgu.
- 38 Šajā ziņā ir jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma preambulas 155.–159. apsvērumā Komisija attiecīgo pasākumu saderības ar iekšējo tirgu izvērtēšanas nolūkā ir atsaukusies uz LESD 106. panta 2. punktu un savu 2001. gada 15. novembra paziņojumu par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu sabiedriskajai apraidei (OV C 320, 5. lpp.; turpmāk tekstā – “2001. gada paziņojums par apraidi”), ar ko tika noteikti principi un metodes, ko tā plānoja piemērot, lai nodrošinātu LESD 106. panta 2. punktā paredzēto nosacījumu ievērošanu.
- 39 Ir jānorāda, ka 2009. gada 2. jūlijā Komisija pieņēma jaunu paziņojumu par valsts atbalsta noteikumu piemērošanu sabiedriskajai apraidei (OV C 257, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “2009. gada paziņojums par apraidi”). Tomēr šī pēdējā tiesību akta 100. punktā tiek precizēts, ka valsts atbalstiem, kas nav paziņoti un ir piešķirti pirms to publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, tādiem kā strīdīgie atbalsti, Komisija piemēros 2001. gada paziņojumu par apraidi.
- 40 Apstrīdētā lēmuma daļā, kas ir veltīta attiecīgo pasākumu saderībai ar iekšējo tirgu, Komisija vispirms uzskatīja, ka pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, kas bija jāizpilda TV2, definīcija esot plaša, bet atbilstoša LESD 106. panta 2. punktam, to lasot kopsakarā ar šo pantu interpretējošiem noteikumiem, kas ir ietverti LESD pielikumā esošajā protokolā par valsts apraides sistēmu dalībvalstīs, kas ir zināms ar nosaukumu Amsterdamas protokols (apstrīdētā lēmuma preambulas 171. un 172. apsvērumi). Turpinot Komisija uzskatīja, ka *Lov om radio-og fjernsynsvirksomhed* (Likums par apraides pakalpojumiem) oficiāli nodeva TV2 vienīgi televīzijas sabiedriskā pakalpojuma uzdevumu. Turpretim Komisijas ieskatā jebkuras citas papilddarbības uzsākšanai TV2 esot nepieciešams jauns pilnvarojums, lai tā būtu atbilstoša LESD 106. panta 2. punktam (apstrīdētā lēmuma preambulas

174. un 175. punkts). Visbeidzot Komisija pārbaudīja *TV2* piešķirtā valsts atbalsta samērīgumu, savā pārbaudē koncentrējoties uz diviem aspektiem, pirmkārt, tā aprēķināja *TV2* uzticētā sabiedriskā pakalpojuma uzdevuma neto izmaksas un pārbaudīja, vai šīs izmaksas ir bijušas pārmērīgas kompensācijas priekšmets, un, otrkārt, tā pārbaudīja *TV2* darbības reklāmas tirgū, lai pārbaudītu, vai *TV2* nepraktizēja mākslīgi pazeminātu cenu piemērošanu savām reklāmām, kaitējot saviem konkurentiem. Tā secināja, ka attiecīgie pasākumi bija saderīgi ar iekšējo tirgu.

- 41 Prasītāja kritizē šo attiecīgo pasākumu saderības ar iekšējo tirgu vērtējumu attiecībā uz LESD 106. panta 2. punktu metodoloģiski precīzi noteiktā aspektā. Tā norāda, ka faktiski, kad Komisija piemēroja LESD 106. panta 2. punktu, šīs tiesību normas formulējums paredzēja, ka iestādei ir jāņem vērā arī otrais un ceturtais *Altmark* nosacījums, lai pārbaudītu, vai līgumā paredzētās tiesību normas konkurences jomā esot traucējušas *TV2* sabiedriskā pakalpojuma uzdevuma izpildi un vai atbalsts ietekmēja tirdzniecību tādā mērā, kas bija pretrunā Eiropas Savienības interesēm.
- 42 Prasītāja nenorāda uz citām kļūdām, ko Komisija būtu pieļāvusi savā vērtējumā. Tostarp tā neuzskata, ka attiecīgo pasākumu saderības ar iekšējo tirgu analizē, ko Komisija veica, ņemot vērā 2001. gada paziņojumu par apraidi, būtu pieļauta kļūda vērtējumā.
- 43 Prasība ir balstīta uz diviem pamatiem, ar kuriem prasītāja apgalvo, pirmkārt, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, novērtējuma attiecīgo pasākumu saderību ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu, neņemot vērā otro un ceturto *Altmark* nosacījumu, un, otrkārt, ka Komisija nav pamatojusi iemeslus, kuru dēļ šajā gadījumā ir piemērojams LESD 106. panta 2. punkts, lai gan otrais un ceturtais *Altmark* nosacījums nebija izpildīts, ar ko tiek pārkāpts LESD 296. pants.
- 44 Vispirms ir jānorāda uz tiešo un ciešo saikni starp šo prasību un prasību, ko cēla *TV2 A/S*, kas ir attiecīgo pasākumu adresāta pēctece, lietā T-674/11 *TV2/Danmark/Komisija*, kurā prasītāja ir iestājusies Komisijas prasījumu atbalstam. *TV2 A/S* prasības priekšmets ir apstrīdētā lēmuma atcelšana, ciktāl Komisija, konstatējot, ka attiecīgie pasākumi nebija atbilstoši otrajam un ceturtajam *Altmark* nosacījumam, uzskatīja ka šie pasākumi ir valsts atbalsts un ka runa ir par jaunu atbalstu.
- 45 Spriedumā, kas šodien pasludināts lietā T-674/11 *TV2/Danmark/Komisija*, Vispārējā tiesa ir daļēji apmierinājusi *TV2/Danmark* prasību un atcēlusi apstrīdēto lēmumu, ciktāl Komija par valsts atbalstu ir uzskatījusi 1995. un 1996. gada ieņēmumus no reklāmas, kas ar *Fonds TV2* starpniecību tika pārskaitīti *TV2/Danmark*. Pēc šīs atcelšanas šai prasībai vairs nav priekšmeta, ciktāl tā attiecas uz apstrīdētā lēmuma atcelšanu, jo tajā 1995. un 1996. gada ieņēmumi no reklāmas, kas ar *Fonds TV2* starpniecību tika pārskaitīti *TV2/Danmark*, tika kvalificēti par valsts atbalstu, kas ir saderīgs ar iekšējo tirgu. Faktiski, kā Vispārējā tiesa atzina savā iepriekš minētajā spriedumā, šo ieņēmumu nodošana pat nebija valsts atbalsts, tādējādi nerodas jautājums par šāda atbalsta saderību ar iekšējo tirgu. Tomēr, tā kā prasītāja izvirza tos pašus pamatus un argumentus attiecībā uz visiem pasākumiem, kas apstrīdētajā lēmumā kvalificēti par atbalstu, kas ir saderīgs ar iekšējo tirgu, šie pamati un argumenti katrā ziņā ir jāpārbauda attiecībā uz pārējo apstrīdētā lēmuma daļu.
- 46 Turklāt ir jānorāda arī, ka savā šodienas spriedumā lietā T-674/11 *TV2/Danmark/Komisija* (88. un nākamie punkti) Vispārējā tiesa secināja, ka Komisija, pieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, apstrīdētajā lēmumā bija secinājusi, ka šajā gadījumā nav ticis izpildīts otrais *Altmark* nosacījums. Tā tomēr nav spriedusi, ka šis secinājums pamato apstrīdētā lēmuma atcelšanu, ciktāl tā uzskatīja, ka Komisijas secinājums, saskaņā ar kuru ceturtais *Altmark* nosacījums šajā gadījumā nebija izpildīts, nebija kļūdainš. Praktiski šis pēdējais secinājums pats par sevi bija pietiekams, lai pamatotu secinājumu, saskaņā ar kuru attiecīgie pasākumi (izņemot iepriekš 45. punktā minēto) ir valsts atbalsts.

47 Tā kā prasītāja savā argumentācijā nenošķir otro un ceturto *Altmark* nosacījumu, bet attiecībā uz abiem šiem nosacījumiem norāda, ka Komisijai, veicot vērtējumu par strīdīgā valsts atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, bija jāņem vērā to neizpildīšanas fakts, Vispārējās tiesas 46. punktā minētais secinājums nav centieni padarīt bezjēdzīgu kāda no prasītājas prasības pamatojumam izvirzīto pamatu pārbaudi.

Par pirmo pamatu – LESD 106. panta 2. punkta pārkāpumu

48 Ar savu pirmo pamatu prasītāja būtībā norāda, ka *Altmark* spriedums, minēts 7. punktā (EU:C:2003:415), noteikti ietekmē veidu, kādā Komisijai ir jāveic valsts atbalsta saderīguma ar iekšējo tirgu vērtējums atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam.

49 Tā it īpaši norāda, ka LESD 106. panta 2. punkts ir jāinterpretē šauri un jāpiemēro vienīgi tad, ja Līguma noteikumi, tostarp, LESD 107. pants, “traucē” veikt attiecīgo sabiedriskā pakalpojuma uzdevumu. Turklāt atbilstoši tā redakcijai LESD 106. panta 2. punktu var piemērot tikai tad, ja šī piemērošana nav pretrunā Savienības interesēm. Visbeidzot, prasītājas ieskatā, otrais un ceturtais *Altmark* nosacījums ir daļa no LESD 107. panta 1. punkta, ciktāl ar to tiek definēts valsts atbalsta jēdziens. Tādējādi prasītāja pārmet Komisijai, ka tā apstrīdētajā lēmumā nav pārbaudījusi, vai otrā un ceturtais *Altmark* nosacījuma piemērošana varētu būt “traucējusi veikt” sabiedriskā pakalpojuma uzdevumu vai būtu “ietekmējusi tirdzniecību tādā mērā, kas būtu pretrunā Savienības interesēm”.

50 Saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu uz uzņēmumiem, kas sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi vai kas darbojas kā dalībvalstu fiskāli monopoli, attiecas Līgumā ietvertie noteikumi un it īpaši noteikumi par konkurenci, ja šo noteikumu piemērošana *de iure* vai *de facto* netraucē veikt šiem uzņēmumiem uzticētos konkrētos uzdevumus. Tirdzniecības attīstība nedrīkst tikt ietekmēta tādā mērā, kas būtu pretrunā Savienības interesēm.

51 Ar noteikumiem par konkurenci, kas minēti LESD 106. panta 2. punktā, ir jāsaprot, konkrēti, aizliegums piešķirt uzņēmumiem valsts atbalstu, kas izriet no LESD 107. panta 1. punkta, kurš paredz, ka, izņemot Līgumos minētos izņēmumus, ar iekšējo tirgu nav saderīga nekāda palīdzība, ko piešķir valstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences traucējumus, dodot priekšroku atsevišķiem uzņēmumiem vai atsevišķu preču ražošanai, ciktāl šāda palīdzība iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.

52 Ar prasītājas izvirzītajiem argumentiem būtībā tiek uzdots jautājums par attiecībām starp, no vienas puses, *Altmark* nosacījumiem un, no otras puses, nosacījumiem, atbilstoši kuriem valsts atbalsts, kas piešķirts uzņēmumam, kas sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, var tikt uzskatīts par saderīgu ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam.

53 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka ar valsts atbalsta saderības ar iekšējo tirgu pārbaudi tiek prezumēts, ka izvērtējamais pasākums ir atbalsts. Tomēr nedz no LESD 106. panta 2. punkta, nedz no kādas citas normas neizriet, ka katrā gadījumā, kurā valsts izmanto savus finansiālos līdzekļus, lai nodrošinātu pakalpojuma ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanu, tā piešķir valsts atbalstu uzņēmumam, kas sniedz šo pakalpojumu.

54 Attiecīgi saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai kādu atbalstu kvalificētu par valsts atbalstu, ir jābūt izpildītiem visiem LESD 107. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem. Ir jāatgādina, ka šajā pantā ir uzskaitīti šādi nosacījumi: pirmkārt, tam ir jābūt saistītam ar valsts intervenci vai valsts līdzekļu izmantošanu, otrkārt, šai intervencei ir jābūt tādai, kas varētu ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, treškārt, tai jāpiešķir priekšrocība tās saņēmējam, ceturtkārt, ar to tiek kropļota konkurence vai tiek radīti tās kropļošanas draudi (skat. spriedumu *Altmark*, minēts 7. punktā, EU:C:2003:415, 74. un 75. punkts un tajos minētā judikatūra).

- 55 Attiecībā, konkrēti, uz trešo no šiem nosacījumiem, kas paredz, ka ar attiecīgo intervenci tās saņēmējam tiek piešķirta priekšrocība, ir jānorāda, kā to ir atgādinājusi Tiesa spriedumā *Altmark*, minēts 7. punktā (EU:C:2003:415, 84. punkts un tajā minētā judikatūra), ka par atbalstu tiek uzskatītas intervences, kas, lai vai kāds būtu to veids, varētu tieši vai netieši radīt labvēlīgāku situāciju uzņēmumiem, vai tādas, kuras ir uzskatāmas par ekonomisku priekšrocību, ko saņēmējs uzņēmums nebūtu ieguvis parastos tirgus apstākļos.
- 56 No tā izriet – ja valsts, lai nodrošinātu vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojuma sniegšanu, piešķir uzņēmumam, kurš sniedz šo pakalpojumu, finansiālu atlīdzību, kas atbilst cenai par šo pakalpojumu normālos tirgus apstākļos, nav runas par priekšrocību, ko aplūkojamais uzņēmums nebūtu saņēmis normālos tirgus apstākļos. Līdz ar to šādā gadījumā pat nav runas par valsts atbalstu, kas ir viens no galvenajiem nosacījumiem, lai veiktu šādu attiecīgā pasākuma kvalificēšanu, un kas nav izpildīts.
- 57 Tieši to, vai vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums tiek sniegts normālos tirgus apstākļos, ir paredzēts noskaidrot ar *Altmark* nosacījumiem.
- 58 Šie nosacījumi ir šādi: pirmkārt – uzņēmumam, kas ir kompensācijas saņēmējs, ir tiešām jābūt pilnvarotam izpildīt sabiedrisko pakalpojumu saistības un šīm saistībām ir jābūt skaidri definētām; otrkārt – parametriem, uz kuru pamata tiek aprēķināta kompensācija, ir jābūt objektīvā un pārskatāmā veidā iepriekš noteiktiem; treškārt – kompensācija nedrīkst pārsniegt summu, kas ir vajadzīga, lai segtu visas vai daļu no izmaksām, kas radušās, izpildot sabiedrisko pakalpojumu saistības, ņemot vērā ar to saistītos ienākumus, kā arī saprātīgu peļņu par šo saistību izpildi; ceturtkārt – ja uzņēmums, kas ir pilnvarots izpildīt sabiedrisko pakalpojumu saistības, kādā konkrētā gadījumā nav izvēlēts publiskā iepirkuma procedūrā, kura ļauj izvēlēties pretendentu, kas spēj sniegt sabiedrībai šos pakalpojumus par viszemāko cenu, kompensācijas apmērs ir jānosaka, pamatojoties uz izdevumu analīzi, kuri, lai spētu izpildīt attiecīgās sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ņemot vērā ar to saistītos ienākumus, kā arī saprātīgu peļņu, rastos tipiskam, labi pārvaldītam uzņēmumam ar adekvātu aprikojumu (spriedums *Altmark*, minēts 7. punktā, EU:C:2003:415, 89.–93. punkts).
- 59 Tādējādi, kā tas izriet no sprieduma *Altmark*, minēts 7. punktā (EU:C:2003:415), 94. punkta, ciktāl ir izpildīti visi nosacījumi, runa pat nav par valsts atbalstu tādā ziņā, ka attiecīgais uzņēmums nesaņem priekšrocību, ko tas nebūtu saņēmis normālos tirgus apstākļos.
- 60 Turpretim, kā tas jau tika norādīts, atbalsta pasākuma kvalificēšana par saderīgu ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam ir balstīta uz pieņēmumu, saskaņā ar kuru aplūkojamais pasākums ir atbalsts. Citiem vārdiem sakot, uzņēmuma, kas sniedz vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu, gadījumā šāda kvalifikācija neizbēgami nozīmē, ka aplūkojamais uzņēmums kā atlīdzību par šī pakalpojuma sniegšanu saņem priekšrocību, ko tas nebūtu saņēmis normālos tirgus apstākļos.
- 61 Attiecībā uz LESD 106. panta 2. punkta piemērošanu ir jāatgādina, ka pastāvīgajā judikatūrā (skat. spriedumu, 2008. gada 26. jūnijs, *SIC/Komisija*, T-442/03, Krājums, EU:T:2008:228, 144. punkts un tajā minētā judikatūra) ir izvirzīti trīs nosacījumi, kuriem ir jābūt izpildītiem, lai valsts atbalsts, kas piešķirts kā kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu saistību izpildi, varētu tikt atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu. Pirmais nosacījums, kas attiecas uz sabiedriskā pakalpojuma definīciju, paredz, ka attiecīgajam pakalpojumam ir tiešām jābūt vispārējam tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumam un ka dalībvalsts to kā tādu ir skaidri definējusi. Otrais nosacījums, kas attiecas uz sabiedriskā pakalpojuma pilnvarojumu, paredz, ka saņēmējam uzņēmumam dalībvalsts ir nepārprotami uzdevusi attiecīgā sabiedriskā pakalpojuma sniegšanu. Visbeidzot, trešais nosacījums ir balstīts uz samērīguma jēdzienu. Saskaņā ar šo nosacījumu uzņēmuma, kuram ir uzticētas sabiedrisko pakalpojumu saistības, finansējumam ir jābūt atzītam par saderīgu ar iekšējo tirgu, ciktāl LESD noteikumu par konkurenci

piemērošana, šajā gadījumā – valsts atbalsta aizliegums, traucē konkrētā šim uzņēmumam nodotā uzdevuma izpildi, vienlaikus atkāpe no noteikumiem par konkurenci nedrīkst ietekmēt tirdzniecības attīstību tādā mērā, kas būtu pretrunā Savienības interesēm.

- 62 Vairākās lietās, ko ir iztiesājusi Vispārējā tiesa, lietas dalībnieki ir norādījuši uz zināmu līdzību starp LESD 106. panta 2. punkta piemērošanas nosacījumiem un atsevišķiem nosacījumiem, ko Tiesa ir noformulējusi spriedumā *Altmark*, minēts 7. punktā (EU:C:2003:415). It īpaši runa ir par lietām, kurās tika taisīts 2008. gada 12. februāra spriedums *BUPA u.c./Komisija* (T-289/03, Krājums, EU:T:2008:29, 160., 162. un 224. punkts), spriedums *SIC/Komisija*, minēts 61. punktā (EU:T:2008:228, 134.–136. punkts), 2009. gada 11. marta spriedums *TF1/Komisija* (T-354/05, Krājums, EU:T:2009:66, 116.–118. punkts), 2010. gada 1. jūlija spriedums *M6/Komisija* (T-568/08 un T-573/08, Krājums, EU:T:2010:272, 128. punkts), 2012. gada 7. novembra spriedums *CBI/Komisija* (T-137/10, Krājums, EU:T:2012:584) un 2013. gada 16. oktobra spriedums *TF1/Komisija* (T-275/11, EU:T:2013:535, 122. punkts).
- 63 Tomēr nevar aizmirst, ka, pat ja nosacījumiem pasākuma kvalificēšanai par atbalstu, kas ir saderīgs ar iekšējo tirgu, piemīt zināma līdzība ar *Altmark* nosacījumiem, minēti 7. punktā (EU:C:2003:415), ir jāņem vērā fakts, ka LESD 106. panta 2. punkta piemērošanas gadījumā runa ir par atbildes sniegšanu uz būtiski atšķirīgu jautājumu, ar ko jau tiek prezumēta apstiprinoša atbilde uz jautājumu, uz kuru attiecas spriedums *Altmark*, minēts 7. punktā (EU:C:2003:415), kas ir atsevišķs un attāls no jautājuma par attiecīgā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu.
- 64 Dažādie argumenti, ko ir izvirzījuši prasītāja, ir jāizvērtē, ņemot vērā šos vispārējos apsvērumus.
- 65 Prasītāja norāda vairākus iemeslus, kuru dēļ tās ieskatā Komisijai noteikti ir jāņem vērā otrs un ceturtais *Altmark* nosacījums, izvērtējot pasākuma, kas, pamatojoties uz neatbilstību šiem diviem nosacījumiem, ir ticis kvalificēts par valsts atbalstu, saderību ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam.
- 66 No vienas puses, attiecībā uz otro *Altmark* nosacījumu, pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka, lai izpildītu LESD 106. panta 2. punktu, Komisija pieprasa ievērot vairākus nosacījumus, kas esot tikai formāli, kā, piemēram, precīzu sabiedriskā pakalpojuma pilnvarojuma definēšanu. Tomēr, ja šādas formālas prasības ir nepieciešamas, lai izpildītu šo tiesību normu, prasītājas ieskatā šķistu loģiski, ka šajā normā tiktu ietverta arī prasība dalībvalstīm iepriekš objektīvā un pārskatāmā veidā noteikt sabiedriskā pakalpojuma kompensācijas aprēķināšanas parametrus.
- 67 Otrkārt, prasītāja norāda, ka otrs *Altmark* nosacījums ir jau ietverts Komisijas paziņojumos un lēmumos, kas attiecas uz LESD 106. panta 2. punkta piemērošanu. Šajā ziņā tā atsaucas uz Komisijas 2005. gada dokumentu ar nosaukumu “Kopienas nostādnes par atbalstu, ko piešķir kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu” (OV C 297, 4. lpp.; turpmāk tekstā – “2005. gada VTNP paziņojums”) un uz Komisijas 2005. gada 28. novembra Lēmumu 2005/842/EK par [LESD] [106.] panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi (OV L 312, 67. lpp.; turpmāk tekstā – “2005. gada VTNP lēmums”), kā arī diviem tiesību aktiem, ar kuriem tika atcelti un aizstāti abi iepriekš minētie akti, proti, Komisijas paziņojumu, kas attiecas uz Eiropas Savienības nostādņām par valsts atbalstu, ko piešķir kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu (2011) (OV 2012, C 8, 15. lpp.; turpmāk tekstā – “2011. gada VTNP paziņojums”), un Komisijas 2011. gada 20. decembra Lēmumu 2012/21/ES par LESD 106. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi (OV L 7, 3. lpp.; turpmāk tekstā – “2011. gada VTNP lēmums”). Prasītāja norāda, ka ar šiem dokumentiem tiek paredzēts, ka, lai LESD 106. panta 2. punkts būtu piemērojams, aktā, ar ko tiek sniegta sabiedrisko pakalpojumu pilnvaras, ir jābūt norādītiem

kompensācijas aprēķināšanas, uzraudzības un revīzijas parametriem, kā arī atmaksāšanas kārtībai iespējamās pārmērīgas kompensācijas gadījumiem un veidiem, kā izvairīties no šādām pārmērīgām kompensācijām.

- 68 Treškārt, prasītāja norāda, ka 2009. gada paziņojuma par apraidi 51. punktā ir ietverta prasība, kas ir analogiska otrajam *Altmark* nosacījumam. Faktiski šajā punktā esot noteikts, ka pilnvarojuma aktā, lai tas būtu saderīgs ar LESD 106. panta 2. punktu, ir jābūt aprakstītiem nosacījumiem, kas ir piemērojami kompensācijai, un kārtībai, kas ir paredzēta, lai izvairītos no tādas kompensācijas piešķiršanas, kuras apmērs pārsniedz to, kas noteikti būtu vajadzīgs, lai izpildītu sabiedriskā pakalpojuma uzdevumu.
- 69 Visbeidzot, ceturtkārt, prasītājas ieskatā, pat ja apstrīdētais lēmums ir ticis pieņemts, pamatojoties uz 2001. gada paziņojumu par apraidi, neesot neviena pārliecinoša pamata, kas liegtu Komisijai šajā gadījumā piemērot LESD 106. panta 2. punkta interpretāciju, ko tā ir pieņēmusi 2005. gada un 2011. gada VTNP paziņojumos, 2005. gada un 2011. gada VTNP lēmumos un 2009. gada paziņojumā par apraidi.
- 70 No otras puses, runājot par ietekmi, kāda ceturtajam *Altmark* nosacījumam ir uz atbalsta saderīguma ar iekšējo tirgu vērtējumu atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam, prasītāja vispirms norāda, ka jēdziena “sabiedriskais pakalpojums” plaša definēšana ietver risku, ka kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu faktiski tiktu izmantota kā glābšanas atbalsts un kā darbības atbalsts. Lai izvairītos no šāda riska un nodrošinātu pienācīgu līdzsvaru starp dalībvalstu plašo rīcības brīvību jautājumā par sabiedriskā pakalpojuma uzdevumu definēšanu un piešķiršanu, no vienas puses, un konkurences tirgū aizsardzību, no otras puses, Komisija, piemērojot LESD 106. panta 2. punktu, varētu izmantot efektivitātes prasību, kas izriet no ceturta *Altmark* nosacījuma. Turpinot prasītāja apstiprina, ka Vispārējās tiesas judikatūra, saskaņā ar kuru efektivitātes kritērijs nav atbilstošs, lai izvērtētu atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, ir tikusi taisīta, pamatojoties uz judikatūru, kas ir senāka par spriedumu *Altmark*, minēts 7. punktā (EU:C:2003:415), un katrā ziņā ir kritizējama. Tā turklāt norāda, ka Komisija pati atzīst efektivitātes kritērija nozīmi 2011. gada VTNP paziņojumā un 2011. gada paziņojumā Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par ES valsts atbalsta noteikumu reformām attiecībā uz vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumiem (dokuments COM(2011) 146, galīgā redakcija). Visbeidzot prasītāja norāda, ka no Tiesas judikatūras, kas attiecas uz LESD 49. un 56. pantu, izriet, ka vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principi liedz valsts iestādei piešķirt sabiedrisko pakalpojumu koncesiju kādai sabiedrībai, neizsludinot konkursu.
- 71 Prasītāja no iepriekš minētā secina, ka otrais un ceturtais *Altmark* nosacījums ir daļa no pārbaudes par valsts atbalsta saderību ar iekšējo tirgu, kas ir noteikta ar LESD 106. panta 2. punktu. Līdz ar to šiem abiem nosacījumiem noteikti ir jāietekmē veids, kādā Komisija piemēro saderības kritēriju atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam.
- 72 Noslēgumā prasītāja pauž uzskatu, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, ciktāl Komisija nav ievērojusi sekas, kas izrietēja no secinājuma, ka *TV2* piešķirtā kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu nebija atbilstoša otrajam un ceturtajam *Altmark* nosacījumam.
- 73 Jākonstatē, ka prasītāja, norādot vairākus iemeslus, kuru dēļ otrajam un ceturtajam *Altmark* nosacījumam noteikti būtu jāietekmē pasākuma, kas neatbilstības šiem diviem nosacījumiem dēļ ir ticis kvalificēts par valsts atbalstu, saderības ar iekšējo tirgu vērtējums atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam, tā neprecizē šīs apgalvotās ietekmes raksturu un apmēru.
- 74 Tomēr, ņemot vērā apsvērumu kopumu, ko prasītāja ir izklāstījusi savos procesuālajos rakstos, ir jāuzskata, ka ar savu pirmo pamatu tā būtībā apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, ciktāl Komisija attiecīgos pasākumus ir uzskatījusi par saderīgiem ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam, pat ja šie pasākumi neatbilst otrajam un ceturtajam *Altmark* nosacījumam.

- 75 Šāds pamats nav atbalstāms.
- 76 Šajā ziņā, pirmkārt, no judikatūras izriet, ka fakts par attiecīgo pasākumu neatbilstību otrajam un ceturtajam *Altmark* nosacījumam neliedz šos pasākumus, kas jau ir kvalificēti par valsts atbalstu, uzskatīt par saderīgiem ar iekšējo tirgu saskaņā ar LESD 106. panta 2. punktu.
- 77 Spriedumā *TF1/Komisija*, minēts 62. punktā (EU:T:2009:66, 130. un 140. punkts), Vispārējā tiesa ir īpaši norādījusi, ka no sprieduma *Altmark*, minēts 7. punktā (EU:C:2003:415), nepārprotamā formulējuma izriet, ka četriem minētajā spriedumā uzskaitītajiem nosacījumiem bija tikai viens mērķis – kvalificēt attiecīgo pasākumu par valsts atbalstu un, konkrētāk, konstatēt priekšrocības esamību, un ka nevajadzētu jaukt šos nosacījumus ar LESD 106. panta 2. punkta piemērošanas nosacījumiem, kuru mērķis ir pārbaudīt pasākuma, kas ir valsts atbalsts, saderību ar iekšējo tirgu.
- 78 Šajā pašā spriedumā *TF1/Komisija*, minēts 62. punktā (EU:T:2009:66, 132.–139. punkts), Vispārējā tiesa uzskatīja, ka no sprieduma *Altmark*, minēts 7. punktā (EU:C:2003:415, 105. punkts), izriet, ka LESD 106. panta 2. punkts turpina būt piemērojams gadījumos, kad kompensācija ir jākvalificē par valsts atbalstu, ja tā nav bijusi atbilstoša *Altmark* nosacījumiem. Vispārējā tiesa arī norādīja, ka ar judikatūru, kas taisīta pēc sprieduma *Altmark*, minēts 7. punktā (EU:C:2003:415), nekādā veidā netiek izslēgta LESD 106. panta 2. punkta piemērošana kompensācijām, kas izmaksātas uzņēmumiem, kuriem ir uzticētas sabiedrisko pakalpojumu saistības, un kas tikušas kvalificētas par valsts atbalstu tāpēc, ka tās nav atbilstošas *Altmark* nosacījumiem.
- 79 Prasītāja pamato savu lūgumu Vispārējai tiesai pārskatīt nostāju, ko tā ir pieņēmusi spriedumā *TF1/Komisija*, minēts 62. punktā (EU:T:2009:66). Tā savukārt apgalvo, ka šajā spriedumā Vispārējā tiesa nav atbildējusi uz jautājumu, vai spriedums *Altmark*, minēts 7. punktā (EU:C:2003:415), jebkādā veidā ietekmē pārbaudi, kas ir veicama atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam, kompensācijas par sabiedriskajiem pakalpojumiem gadījumā. Šis spriedums līdz ar to neliedzot uzskatīt, ka spriedums *Altmark*, minēts 7. punktā (EU:C:2003:415), noteikti ietekmē to, kā Komisija piemēro saderīguma kritēriju atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam.
- 80 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka, lai gan spriedumā *Altmark*, minēts 7. punktā (EU:C:2003:415), tiek identificēti četri atsevišķi nosacījumi, tie nav pilnībā neatkarīgi viens no otra. Runājot par trim pēdējiem, pastāv iekšēja saskaņotība un šajā ziņā zināma savstarpēja atkarība.
- 81 Faktiski objektīvu un pārskatāmu kompensācijas aprēķina parametru ieviešana, kā to paredz otrs *Altmark* nosacījums, ir priekšnoteikums, lai atbildētu uz jautājumu, vai šī kompensācija pārsniedz vai ne to, kas ir nepieciešamas, lai segtu visas vai daļu no izmaksām, kas radušās, izpildot sabiedrisko pakalpojumu saistības, kā to paredz trešais *Altmark* nosacījums. Lai atbildētu uz jautājumu, vai kompensācijas apmērs pārsniedz vajadzīgo, vispirms ir jānoskaidro, kāds ir vajadzīgais apmērs. Tomēr, lai pārbaudītu, vai ir ievērots trešais *Altmark* nosacījums, ir jābalstās uz objektīviem un pārskatāmiem parametriem, kā to paredz otrs *Altmark* nosacījums.
- 82 Runājot par ceturto *Altmark* nosacījumu, tas papildina otro *Altmark* nosacījumu. Nepietiek ar to vien, ka uzņēmumam, kas ir pilnvarots izpildīt sabiedrisko pakalpojumu saistības, izmaksājamās kompensācijas aprēķināšanai noteiktie parametri ir objektīvi un pārskatāmi, kā to paredz otrs *Altmark* nosacījums. Izņemot gadījumu, kad attiecīgā uzņēmuma izvēle ir tikusi veikta, izmantojot publiskā iepirkuma procedūru, kas ļauj izvēlēties kandidātu, kurš ir spējīgs sniegt šos pakalpojumus, radot viszemākās izmaksas sabiedrībai, ceturtais *Altmark* nosacījums paredz, ka šiem parametriem ir jābūt balstītiem uz tipiska, labi pārvaldīta uzņēmuma, kuram ir adekvāts aprīkojums, piemēru, lai varētu izpildīt sabiedriskajam pakalpojumam izvirzītās prasības.
- 83 Nevajadzētu arī aizmirst pārbaudes mērķi, kurā iekļaujas četru *Altmark* nosacījumu ievērošanas analīze un kas ir izvairīšanās no tā, ka kompensācija varētu ietvert ekonomisku priekšrocību, kas varētu radīt saņēmējam uzņēmumam izdevīgāku stāvokli salīdzinājumā ar konkurējošajiem uzņēmumiem

- (spriedums *Altmark*, minēts 7. punktā, EU:C:2003:415, 90. punkts). Tādējādi, kā tas jau tika norādīts (iepriekš 57. punkts), ir attiecīgi jānoskaidro, vai vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums tiek sniegts normālos tirgus apstākļos, un šajā gadījumā finansiālā atlīdzība, ko maksā uzņēmumam, kas sniedz šo pakalpojumu, nav priekšrocība, ko šis uzņēmums nebūtu saņēmis šādos apstākļos, un līdz ar to tā nav valsts atbalsts (iepriekš 59. punkts).
- 84 Attiecībā uz LESD 106. panta 2. punkta piemērošanu, protams, ir tā, ka savā spriedumā *BUPA u.c./Komisija*, minēts 62. punktā (EU:T:2008:29, 224. punkts), Vispārējā tiesa norādīja, ka trešais *Altmark* nosacījums lielā mērā sakrīt ar samērīguma kritēriju, kā tas ir noteikts judikatūrā saistībā ar šīs tiesību normas piemērošanu.
- 85 Tomēr ir jāprecizē, ka, lai gan abos gadījumos pēc būtības tiek piemērots viens un tas pats kritērijs, tā piemērošanas konteksts un mērķis katrā no gadījumiem ir atšķirīgs.
- 86 LESD 106. panta 2. punkta piemērošanas gadījumā vairs nav jānoskaidro, vai vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums tiek sniegts normālos tirgus apstākļos. Piemērojot šo tiesību normu, tiek prezumēta valsts atbalsta pastāvēšana, kas pēc definīcijas nozīmē (skat. iepriekš 83. punktu), ka aplūkojamais pakalpojums nav ticis sniegts tādos apstākļos.
- 87 Tādējādi, kā Vispārējā tiesa norādīja sava sprieduma *M6/Komisija*, minēts 62. punktā (EU:T:2010:272), 140. punktā, ar LESD 106. panta 2. punktu ir paredzēts, vērtējot atbalsta samērību, nepieļaut, ka tirgus dalībnieks, kam uzdots sniegt vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu, saņemtu finansējumu, kas pārsniedz sabiedriskā pakalpojuma neto izmaksas. No tā izriet, ka, vērtējot šī pakalpojuma valsts finansējuma saderību ar Savienības noteikumiem valsts atbalsta jomā, nav nozīmes jautājumam par to, vai uzņēmums, kam uzticēta vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes apraides pakalpojumu sniegšana, būtu varējis izpildīt savas sabiedrisko pakalpojumu saistības ar zemākām izmaksām.
- 88 Citiem vārdiem sakot, vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu izmaksas, kas ir jāņem vērā, piemērojot LESD 106. panta 2. punktu, ir reālās šo pakalpojumu izmaksas, kādas tās ir, nevis kādas tās varētu būt vai kādām tām būtu jābūt, pamatojoties uz objektīviem un pārskatāmiem aprēķina kritērijiem, kuru pamatā ir tipiska, labi pārvaldīta un adekvāti aprīkota uzņēmuma paraugs.
- 89 Šajā kontekstā samērīguma kritērijs tiek ņemts vērā, lai aplēstu reālās vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojuma izmaksas, ja, kad Komisijas rīcībā nav pierādījumu, kas ļautu precīzi aprēķināt šīs izmaksas, tai ir jāveic aplēses. Plašākā nozīmē secinājums, ka atbalsts, kas ir paredzēts, lai segtu vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu izmaksas, nav saderīgs ar iekšējo tirgu, ciktāl tā apmērs pārsniedz šī pakalpojuma reālās izmaksas, ir jāizdara, piemērojot samērīguma principu.
- 90 Tāda iemesla dēļ iespējamā otrā un ceturtā *Altmark* nosacījuma neievērošana, pat ja tā ir atbilstoša, izvērtējot jautājumu, vai šis pakalpojums ir ticis sniegts normālos tirgus apstākļos, nav atbilstoša, izvērtējot atbalsta samērīgumu saistībā ar LESD 106. panta 2. punktu. Faktiski prasītājas izvirzītā tēze galu galā noved pie prasības, ka vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumi vienmēr būtu jāsniedz normālos tirgus apstākļos. Tomēr, ja šāda prasība tiktu pieņemta, noteikumu par konkurenci piemērošana draudētu traucēt juridisku vai faktisku konkrētā uzdevuma, kas uzticēts uzņēmumam, kurš ir pilnvarots pārvaldīt vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes sabiedrisko pakalpojumu, izpildi, kas ir tieši tas, ko paredzēts nepieļaut ar LESD 106. panta 2. punktu (šajā ziņā skat. spriedumu *M6/Komisija*, minēts 62. punktā, EU:T:2010:272, 136. punkts).
- 91 Turklāt šāda tēze noved loģiskā strupceļā, ciktāl tā ir saistīta ar to, ka, lai atbalstu varētu atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam, ir jāievēro visi *Altmark* nosacījumi, kas būtu gadījums, kad aplūkojamais pasākums pat nav atbalsts (spriedums *TF1/Komisija*, minēts 62. punktā, EU:T:2013:535, 144. punkts).

- 92 Turklāt, ņemot vērā iepriekš 76.–91. punktā izklāstītos apsvērumus, kā neatbilstoši ir jānoraida prasītājas argumenti, kas ir pamatoti ar 2005. un 2011. gada VTNP paziņojumiem un 2005. un 2011. gada VTNP lēmumiem. Faktiski, kā izriet no 2005. un 2011. gada VTNP lēmumu preambulām un 1. pantiem, kā arī 2005. gada VTNP paziņojuma 2. punkta pēdēja teikuma un 2011. gada VTNP paziņojuma 7. punkta, visi šie tiesību akti attiecas uz to kompensāciju saderības vērtējumu, kas, nebūdamas atbilstošas *Altmark* nosacījumiem, ir jākvalificē par valsts atbalstu. Tādējādi šajos aktos ietvertās norādes, kas varētu šķist līdzīgas tām, kuras tiek izmantotas, formulējot otro un ceturto *Altmark* nosacījumu, nav interpretējamas kā tādas, kas paredz, ka Komisijai, veicot vērtējumu par to kompensāciju saderību, kas, nebūdamas atbilstošas *Altmark* nosacījumiem, tikušas kvalificētas par valsts atbalstu, būtu jāņem vērā neatbilstība šiem diviem nosacījumiem.
- 93 Turklāt ir jānorāda, kā to ir darījusi Komisija, ka neviens no šiem aktiem katrā ziņā nav piemērojams attiecībā uz kompensācijām, kas izmaksātas TV2. Faktiski, pirmkārt, ar 2005. un 2011. gada VTNP paziņojumiem nepārprotami, pirmajā no tiem – 3. punktā un otrajā – 8. punktā, no to attiecīgajām piemērojamības jomām tiek izslēgta apraides sabiedrisko pakalpojumu nozare. Otrkārt, runājot par 2005. un 2011. gada VTNP lēmumiem, TV2 piešķirto atbalstu apmērs pārsniedz robežas, līdz kurām šie lēmumi ir piemērojami.
- 94 Tāpat arī 2009. gada paziņojums par apraidi nav piemērojams šajā gadījumā (skat. iepriekš 39. punktu).
- 95 Tiesību akts, kas ir piemērojams attiecīgo pasākumu saderības ar iekšējo tirgu vērtējumam atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam, šajā gadījumā ir 2001. gada paziņojums par apraidi. Tomēr šis tiesību akts neietver nevienu saderības prasību, kas būtu analogiska otrajam un ceturtajam *Altmark* nosacījumam. Šajā ziņā ir jānorāda, kā to darīja Komisija, Dānijas Karaliste un TV2 A/S, ka prasītāja nav apstrīdējusi 2001. gada paziņojuma spēkā esamību, ņemot vērā augstāka juridiska spēka tiesību normas.
- 96 Visbeidzot ir jāatgādina, ka pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, Komisijai ne tikai nevajadzēja balstīties uz pēc 2005. gada pieņemto paziņojumu un lēmumu tiesību normām, kuras prasītāja ir minējusi prasības pieteikumā, bet tā pat nevarēja to darīt.
- 97 Faktiski, kad Komisijas rīcībā, kā tas ir gadījumā attiecībā uz valsts atbalsta saderības ar iekšējo tirgu vērtējumu, ir plaša rīcības brīvība, tā var pieņemt pamatnostādnes par veidu, kā tā piemēros attiecīgo tiesību normu kādā jomā vai kāda konkrēta veida atbalstiem.
- 98 Tomēr ir būtiski norādīt, ka, pieņemot šādas rīcības normas un to pasludināšanas brīdī paziņojot, ka turpmāk šīs normas tiks piemērotas gadījumiem, uz kuriem tās attiecas, Komisija pati ierobežo savas minētās rīcības brīvības izmantošanas iespējas un nevar atteikties no šīm normām, nevēlēdamās, lai attiecīgā gadījumā to sodītu par tādu vispārējo tiesību principu kā vienlīdzīgas attieksmes principa vai tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpumu (spriedums, 2008. gada 11. septembris, Vācija u.c./ *Kronofrance*, C-75/05 P un C-80/05 P, Krājums, EU:C:2008:482, 60. punkts).
- 99 Visbeidzot, runājot par argumentu, saskaņā ar kuru LESD 49. un 56. pants, kā arī vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principi nepieļauj to, ka valsts iestāde piešķir sabiedrisko pakalpojumu koncesiju kādai sabiedrībai, neizsludinot konkursu, ir jāatgādina, ka spriedums *Altmark*, minēts 7. punktā (EU:C:2003:415), pats neizslēdz, ka sabiedriskā pakalpojuma uzdevums var tikt uzticēts uzņēmumam, nerikojot publisko iepirkumu. Faktiski ar šo spriedumu tiek ieviesta metode kompensācijas apmēra pārbaudei, kas ir piemērojama, ja uzņēmuma, kuram uzticēta sabiedrisko pakalpojumu saistību izpilde, izvēle konkrētā gadījumā nav veikta publiskā iepirkuma procedūrā. Katrā ziņā saskaņā ar judikatūru LESD 106. panta 2. punkta piemērošanas nosacījumu skaitā nav ietverta prasība, saskaņā ar kuru dalībvalstij, lai nodotu vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu sniegšanu, ir jāievēro iepirkuma procedūra (šajā ziņā skat. spriedumu *SIC*/Komisija, minēts 61. punktā, EU:T:2008:228, 145. un 146. punkts).

100 No iepriekš minētā izriet, ka Komisija nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, apstrīdētajā lēmumā konstatējot, ka attiecīgie pasākumi bija saderīgi ar iekšējo tirgu atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam, neraugoties uz tās secinājumu, ka šie pasākumi nebija atbilstoši otrajam un ceturtajam *Altmark* nosacījumam.

101 Tādējādi pirmais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu – pamatojuma neesamību LESD 296. panta izpratnē

102 Ar otro pamatu prasītāja apgalvo, ka apstrīdētajā lēmuma nav norādīts pamatojums, ciktāl Komisija nav norādījusi iemeslus, kas attaisno *TV2* piešķirtā atbalsta apstiprināšanu atbilstoši LESD 106. panta 2. punktam, neraugoties uz to, ka attiecīgie pasākumi nebija atbilstoši otrajam un ceturtajam *Altmark* nosacījumam. No apstrīdētā lēmuma preambulas 159. un nākamajiem apsvērumiem izrietēja, ka Komisija šajā gadījumā ir veikusi vienīgi “standarta” saderības pārbaudi, kas balstīta uz 2001. gada paziņojumu par apraidi un kas sastāvēja no trim posmiem. Turpretim tā nav centusies noskaidrot, vai atkāpe no otrā un ceturtā *Altmark* nosacījuma bija atbilstoša LESD 106. panta 2. punktam, un it īpaši to, vai šo nosacījumu piemērošana noteikti būtu traucējusi sabiedriskā pakalpojuma izpildei.

103 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka klusēšana lēmumā attiecībā uz otrā un ceturtā *Altmark* nosacījuma lomu attiecīgo pasākumu saderības ar iekšējo tirgu vērtējumā nav saistīta ar Komisijas pieļautu spriešanas kļūdu vai pamatojuma nenorādīšanu apstrīdētajā lēmumā, bet ar to, ka šajā lēmumā ir piemērota analīzes metode, kas atšķiras no tās, kuru ir izvēlējusies prasītāja.

104 Turklāt ir jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma 157.–270. apsvērumā Komisija ir sniegusi detalizētu pamatojumu, lai pamatotu attiecīgo pasākumu saderību ar iekšējo tirgu, ņemot vērā 2001. gada paziņojumu par apraidi, un ka prasītāja nav formulējusi nevienu iebildi attiecībā uz šo pamatojumu.

105 Šajos apstākļos nevar uzskatīt, ka apstrīdētajā lēmumā nebūtu norādīts pamatojums.

106 Tādēļ otrais pamats ir jānoraida.

Par līdzekļu, kas piešķirti *TV2* reģionālo raidstaciju finansēšanai, kvalificēšanu par valsts atbalstu

107 Prasītāja savā replikā izvirza argumentus, ar kuriem tā ir paredzējusi atbildēt uz apgalvojumiem, kas pausti iebildumu rakstā, ko Komisija iesniedza lietā T-674/11 *TV2/Danmark/Komisija*, kurā prasītāja ir iestājusies Komisijas prasījumu atbalstam.

108 Komisijas apgalvojumi, kas ir minēti iepriekš 107. punktā, ir paredzēti, lai atbildētu uz prasības, ko cēlusi *TV2 A/S* lietā T-674/11 *TV2/Danmark/Komisija*, trešo pamatu. Ar šo pamatu *TV2 A/S* norāda, ka no apstrīdētā lēmuma preambulas 194. apsvēruma izriet, ka Komisijas ieskatā ieņēmumi no licenču maksas, ko *TV2* laikā no 1997. līdz 2002. gadam saņēma no *Fonds TV2* un ko tā pēc tam pārskaitīja savām reģionālajām raidstacijām, bija valsts atbalsts tās labā. *TV2 A/S* apgalvoja, ka pretēji tam, kas izriet no minētā apsvēruma, *TV2* nebija ieņēmumu no licenču maksas, ko tā pēc tam pārskaitīja savām reģionālajām raidstacijām, saņēmeja. *TV2* faktiski esot rīkojusies kā “maksājumu kanāls”, pārskaitīdama naudas summas no *Fonds TV2* reģionālajām raidstacijām.

109 Savā iebildumu rakstā, kas bija iesniegts attiecīgajā lietā, Komisija apgalvoja, ka *TV2 A/S* esot kļūdaini interpretējusi apstrīdētā lēmuma preambulas 194. apsvērumu. Komisija šajā ziņā apgalvoja, ka *TV2* nebija tās reģionālajām raidstacijām pārskaitīto līdzekļu saņēmeja, un tādējādi apstiprināja iepriekš minētajā lietā *TV2 A/S* izvirzīto pamatu. Komisijas ieskatā, ar to strīds šajā jautājumā būtu izbeigts.

- 110 *Viasat* nepievienojās apsvērumiem, ko Komisija bija paudusi savā iestāšanās procesuālajā rakstā, ko tā bija iesniegusi lietā T-674/11 *TV2/Danmark/Komisija*. Tā tomēr norādīja, ka, iestājoties lietā Komisijas prasījumu atbalstam, tā nevarēja apstrīdēt Komisijas viedokli. Tāpat tā nevarēja lūgt Vispārējo tiesu izvērtēt apstrīdētā lēmuma likumīgumu, ciktāl tas attiecas uz līdzekļu, ko *TV2* bija pārskaitījusi savām reģionālajām raidstacijām, kvalificēšanu, jo, pamatojoties uz Komisijas sniegtajiem paziņojumiem, *TV2 A/S* bija lūgusi Vispārējo tiesu noraidīt tās trešo pamatu kā tādu, kuram nav priekšmeta. Tādēļ prasītāja izvēlējās sniegt savus argumentus šajā lietā.
- 111 Prasītāja būtībā apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, apstrīdētā lēmuma preambulas 194. apsvērumā konstatējot, ka līdzekļi, ko *TV2* bija piešķirusi savām reģionālajām raidstacijām, nebija valsts atbalsts. Tā apgalvo, ka *TV2* nebija vienkārši starpnieks, ar kura starpniecību valsts līdzekļi nonāca pie reģionālajām raidstacijām, bet gan faktiskais šo līdzekļu saņēmējs.
- 112 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 48. panta 2. punkta tiesību normām kopsakarā izriet, ka pieteikumā par lietas ierosināšanu ir jānorāda strīda priekšmets un jāietver izvirzīto pamatu kopsavilkums un ka ir aizliegts iztiesāšanas laikā izvirzīt jaunus pamatus, ja vien šie pamati nav balstīti uz tiesību un faktiskiem apstākļiem, kas ir atklājušies procesa laikā.
- 113 Tāpat no judikatūras izriet, ka par pamatu, kas ir balstīts uz tiesību un faktiskiem apstākļiem, kas ir atklājušies procesa laikā, nevar uzskatīt pamatu, kas ir balstīts uz šķietamu pretlikumību un varēja būt zināms un tikt apgalvots jau prasības celšanas brīdī (šajā ziņā skat. spriedumus, 1982. gada 30. septembris, *Amylum/Padome*, 108/81, Krājums, EU:C:1982:322, 25. punkts, un 2010. gada 2. marts, *Evropaïki Dynamiki/EMSA*, T-70/05, Krājums, EU:T:2010:55, 120. punkts).
- 114 Šajā gadījumā vispirms ir jākonstatē, ka prasītāja prasības pieteikumā nav izvirzījusi nevienu pamatu, kas attiecas uz līdzekļu, kas tika piešķirti *TV2* un ko tā pārskaitīja savām reģionālajām raidstacijām, kvalificēšanu par valsts atbalstu vai kvalifikācijas neesamību. Līdz ar to šis pamats nav uzskatāms par prasības pieteikumā jau izvirzītā pamata paplašinājumu, bet ir jauns pamats, kas ir izvirzīts iztiesāšanas laikā. Tā pieņemamība līdz ar to ir atkarīga no tā, vai pastāv iespējamie tiesību un faktiskie apstākļi, kas ir atklājušies procesa laikā.
- 115 Prasītāja būtībā apgalvo, ka apstākļi, kas ir atklājies procesa laikā, esot Komisijas iebildumu rakstā lietā T-674/11 *TV2/Danmark/Komisija* ietvertie paziņojumi par aplūkojamo atbalstu.
- 116 Tomēr ar šiem paziņojumiem Komisija ir tikai paudusi savu personīgo viedokli par apstrīdētā lēmuma preambulas 194. apsvēruma interpretāciju. Prasītājai šis apsvēruma tomēr kā viss apstrīdētais lēmums bija zināms prasības celšanas brīdī, un tie acīmredzami nav apstākļi, kas ir atklājušies procesa laikā. Tādējādi šis pamats, kas ir izvirzīts procesa laikā, tā kā nav izpildīti nosacījumi, kas attaisnotu tā izvirzīšanu, kā paredzēts 1991. gada 2. maija Reglamenta 48. panta 2. punktā, ir jānoraida kā nepieņemams.
- 117 Tā kā visi prasības pamati ir noraidīti, ir jāsecina, ka, ciktāl šajā prasībā ir saglabāts tās priekšmets (skat. iepriekš 45. punktu), prasība ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 118 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs visos tās prasījumos, tad tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Komisijas prasījumiem.

- 119 Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam dalībvalstis, kas iestājas lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Tādējādi Dānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.
- 120 Ņemot vērā, ka *TV2 A/S* nav formāli prasījusi piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus par tās iestāšanos lietā, tā sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta)

nospriež:

- 1) **izbeigt lietu tiesvedībā par prasību, ciktāl tajā lūgts atcelt Komisijas 2011. gada 20. aprīļa Lēmumu 2011/839/ES par Dānijas īstenotajiem pasākumiem (C 2/03) attiecībā uz *TV2/Danmark*, jo Komisija ir uzskatījusi, ka 1995. un 1996. gada reklāmas ieņēmumi, kas tika pārskaitīti *TV2/Danmark A/S* ar *Fonds TV2* starpniecību, bija valsts atbalsts;**
- 2) **prasību pārējā daļā noraidīt;**
- 3) ***Viasat Broadcasting UK Ltd* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;**
- 4) **Dānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati;**
- 5) ***TV2/Danmark A/S* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Gratsias

Forwood

Wetter

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2015. gada 24. septembrī.

[Paraksti]